

Dosarul nr.3ra-193/22
2-19181304-01-3ra-18022022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud.: M. Gandrabur)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud.: A. Minciuna, E. Palanciuc, Vl. Clima)

DECIZIE

28 septembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu
Aliona Miron

examinând recursul depus de Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de
Anatolie Macovei împotriva Ministerului Afacerilor Interne, persoană terță Vasile Balica
cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii
actului administrativ individual favorabil,

împotriva deciziei din 01 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
respins apelul depus de Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova împotriva
hotărârii din 25 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă:

La 11 noiembrie 2019, Anatolie Macovei a înaintat acțiune de contencios
administrativ împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova solicitând
anularea ordinului nr.XXXXX „Cu privire la sancționarea disciplinară a șefului Direcției
nr.6 a Inspectoratului Național de Investigații al Inspectoratului General al Poliției al
MAI, comisar șef Anatolie Macovei” și repunerea în funcția de șef al Direcției nr.6 a
Inspectoratului Național de Investigații al Inspectoratului General al Poliției.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 03 septembrie 2019 pârâtul a emis
ordinul nr.141 ef., pe care îl consideră ilegal, fiindu-i vătămăte drepturile, deoarece la
emiterea ordinului dat nu a fost respectată procedura prevăzută de lege, în special de pct.
51 din hotărârea Guvernului nr.409 din 07 iunie 2017 cu privire la Statutul disciplinar al
funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

Susține reclamantul că, în materialele anchetei de serviciu ce-l vizează nu se conține
nici o rezoluție, prin care ar fi fost dispusă ancheta de serviciu și, în pofida faptului, că se
face trimitere la dispunerea efectuării anchetei de serviciu, autorul a omis să indice actul

în baza căruia s-a dispus această efectuare și persoana care a dispus, un astfel de act nu se regăsește la materialele dosarului.

De asemenea, în ordinul contestat nu a fost indicat gradul deținut de Anatolie Macovei, ordinul nu conține numele, prenumele, funcția și datele de contact ale persoanei care a sesizat fapta, nu se conține nici o referire la persoanele audiate și prevederile referitoare la consecințele faptei comise.

Consideră reclamantul că, constatările și concluziile făcute în cadrul anchetei de serviciu sunt eronate, raționamentul emitentului ordinului fiind greșit, deși acesta trebuia să țină cont de explicațiile reclamantului și probele favorabile acestuia, conținute în materialele anchetei, iar soluția trebuia să se întemeieze pe ansamblul probelor administrate, înlăturarea unei probe și luarea în considerare a alteia trebuia să se facă argumentat – lucru ce nu a fost făcut.

Mai invocă reclamantul că, în cadrul anchetei i s-a refuzat prezentarea probelor – declarațiile ce puteau fi făcute de către Gheorghe Balan.

Sușține reclamantul că, la 02 iulie 2019 a folosit autorizat autoturismul de serviciu de model „XXXX” cu numărul de înmatriculare XXXXX, la materialele anchetei de serviciu regăsindu-se raportul său din 01 iulie 2019 adresat șefului interimar al Inspectoratului General al Poliției, cu mențiunea „Acceptat” și semnătura lui Gheorghe Balan, astfel încât la data indicată a fost în drept să folosească autoturismul de serviciu indicat pentru deplasarea preconizată în regiunea Odessa, Ucraina, iar opinia emitentului ordinului referitoare la utilizarea nejustificată a banilor publici este eronată, deoarece suma de 800 lei a fost recuperată prin alimentarea cu combustibil a autoturismului indicat.

Mai indică reclamantul că, absența sa de la serviciu pe data de 19 iulie 2019 a fost justificată prin necesitatea aflării în deplasare, absența fiind permisă de șeful interimar al Inspectoratului General al Poliției, Gheorghe Balan în legătură cu deplasarea de serviciu, iar constatarea abaterii disciplinare prin absența nemotivată de la serviciu s-a făcut cu încălcarea prevederilor art.59 al Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, deoarece comisia de disciplină, contrar prevederilor legale, nu a fost constituită, la fel lipsește la materialele anchetei de serviciu și procesul-verbal de constatare a lipsei de la serviciu.

Afirmă reclamantul că, nu i se poate imputa că, a folosit bunurile statului în interes personal, deoarece în materialele anchetei de serviciu nu există nici o probă ce ar demonstra că, deplasările din 02 iulie 2019 și din 18 iulie 2019 în realitate au fost călătorii în țara vecină realizate de Anatolie Macovei împreună cu membrii familiei.

De asemenea, contrar prevederilor pct.56 din Hotărârea Guvernului nr.409 din 07 iunie 2017 persoanele responsabile pentru desfășurarea anchetei de serviciu au omis să audieze persoana care a formulat sesizarea, persoana protejată, precum și persoanele care l-au însoțit pe Anatolie Macovei în deplasarea de serviciu.

Mai invocă reclamantul că, din conținutul ordinului și sancțiunea aplicată rezultă că, puterea probantă și valoarea probelor a fost determinată de intenția de a imputa faptele, în acest sens, aprecierea probelor având un caracter preconcept, forța probantă și valoarea declarațiilor nu a fost apreciată obiectiv, în raport cu alte circumstanțe, nu a fost dată nici o apreciere circumstanțelor atenuante, colectarea și prezentarea datelor s-a realizat neobiectiv, astfel comportând un caracter preconcept.

Reclamantul mai indică că, pentru aplicarea sancțiunii disciplinare, angajatorul în primul rând trebuia să stabilească dacă persoana vizată a comis abatere disciplinară în sensul prevederilor art.57 din Legea nr.288 din 16 decembrie 2016, însă, din analiza materialelor dosarului de anchetă și circumstanțelor faptice reclamantul deduce că, nu a comis nici o abatere disciplinară, cu excepția aflării o perioadă neînsemnată de timp în mașina de serviciu a persoanelor terțe.

Specifică reclamantul că, în privința sa, care anterior nu a fost niciodată sancționat disciplinar, a fost aplicată cea mai severă sancțiune, deși în cadrul procedurii de individualizare a sancțiunii nu s-a ținut cont de activitatea anterioară a reclamantului, de împrejurările în care a fost săvârșită abaterea disciplinară, de cauzele, gravitatea și consecințele acesteia, de gradul de vinovăție.

Mai menționează reclamantul că, acțiunile sale, descrise în ordinul de aplicare a sancțiunii disciplinare, întrunesc doar două din cele patru condiții indispensabile pentru aplicarea sancțiunii disciplinare și anume: obiectul și subiectul, însă lipsesc celelalte două elemente indispensabile aplicării sancțiunii disciplinare, și anume: latura obiectivă și latura subiectivă.

Concluziile expuse în ordinul contestat nu corespund circumstanțelor de fapt, iar pe cale de consecință, sancțiunea disciplinară aplicată reclamantului nu este, în opinia acestuia, proporțională faptei imputate.

Mai consideră reclamantul că, ordinul este viciat pe marginea segmentului respectării procedurii de desfășurare, cât și pe fond, urmând a fi declarat nul.

Indică reclamantul că, la emiterea actului contestat, autorul a abuzat de dreptul discreționar deoarece a acționat cu rea-credință, având o atitudine preconcepută față de reclamant, aplicând cea mai aspră sancțiune.

Prin încheierea protocolară din 26 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani s-a dispus atragerea lui Vasile Balica în calitate de persoană terță (f.d.187, vol.I).

Prin hotărârea din 25 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, a fost admisă cererea de chemare în judecată înaintată de Anatolie Macovei împotriva Ministerului Afacerilor Interne, persoană terță Vasile Balica cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

S-a anulat ordinul Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova nr.XXXXX „Cu privire la sancționarea disciplinară a șefului Direcției nr.6 a Inspectoratului Național de Investigații al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, comisar-șef Anatolie Macovei”, precum și răspunsul Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova nr.44/22-M-3639 din 11 octombrie 2019.

S-a obligat Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova să emită ordin în temeiul căruia să dispună restabilirea lui Anatolie Macovei în funcția anterior deținută de șef al Direcției nr.6 a Inspectoratului Național de Investigații al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova.

Totodată, s-a menționat că, hotărârea în partea restabilirii în funcție se execută imediat (f.d.247, vol.I, 1-30, vol.II).

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 26 februarie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova a depus apel

nemotivat împotriva hotărârii instanței de fond, iar la 14 aprilie 2021, prin intermediul oficiului poștal, a depus motivarea apelului, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii din 25 februarie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, cu emiterea unei noi decizii de respingere a acțiunii, ca neîntemeiată (f.d.32, 39-49, vol.II).

Prin decizia din 01 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova împotriva hotărârii din 25 februarie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani (f.d.121, 122-134, vol.II).

La 02 decembrie 2021, prin intermediul Direcției de evidență și documentare procesuală a Curții de Apel Chișinău, Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova a depus recurs împotriva deciziei din 01 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi decizii prin care acțiunea înaintată de Anatolie Macovei să fie respinsă integral (f.d.140, vol.II).

La 21 februarie 2022, Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova a prezentat motivarea recursului împotriva deciziei din 01 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi decizii prin care acțiunea înaintată de Anatolie Macovei să fie respinsă integral (f.d.145-155, vol.II).

În susținerea recursului Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova a reiterat circumstanțele de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei de instanțele ierarhic inferioare.

Totodată, cu referire la prevederile art.1, 5 și capitolul V din Legea nr.105 din 16 mai 2008 indică că, în cadrul efectuării anchetei de serviciu, n-au fost depistate dovezi ce ar demonstra faptul că, pentru 02 iulie-19, 20 iulie 2019 au fost solicitate organului abilitat cu protecția martorilor, întreprinderea unor activități specifice privind protecția persoanei protejate.

Menționează că, la caz, careva cereri a persoanei aflate în stare de pericol sau hotărâri cu privire la aplicarea măsurilor de protecție n-au fost înregistrate. Nici prezența unui acord de protecție, care potrivit prevederilor art.27 din Legea nr.106 din 16 mai 2008, în termen de 3 zile din data emiterii deciziei cu privire la aplicarea măsurilor de protecție, șeful organului abilitat încheie în scris un acord de protecție cu persoana aflată în stare de pericol.

Suplimentar, mai consideră că, martorul Gheorghe Balan, audiat în cadrul ședinței de judecată, a fost dus în eroare de către Anatolie Macovei, făcând referire în acest sens la prevederile art.174-175 din Codul muncii, Regulamentul cu privire la delegarea salariaților entităților din Republica Moldova aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.10 din 05 ianuarie 2012.

Astfel, notează că, la deplasarea în interes de serviciu Anatolie Macovei urma să fie emis ordinul angajatorului, în care să fie indicat termenul de când până când se va afla în deplasare și respectiv, cu indicarea compensării cheltuielilor de deplasare.

Totodată, la revenirea din deplasare, ultimul urma să prezinte contabilității cheltuielile pentru internet, convorbiri de serviciu cu entitatea care l-a delegat sau cu alte entități, ce țin de scopul delegării, asigurarea medicală obligatorie în străinătate.

Suplimentar, mai comunică că, Anatolie Macovei după revenirea din deplasare era obligat să întocmească un raport despre rezultatele deplasării, fapt nerealizat de către ultimul.

La 29 august 2019, cu nr.1914, în secția documentare și securitate a SPIA a MAI a fost înregistrată sesizarea Inspectoratului General al Poliției al MAI pe faptul utilizării în scopuri personale a automobilului de serviciu. Prin urmare, în scopul stabilirii circumstanțelor cazului înregistrat, de către șeful SPIA al MAI a fost dispusă inițierea anchetei de serviciu.

În susținerea poziției recurentul mai invocă pct.4 din Ordinul MAI nr.366 din 09 octombrie 2007 cu privire la aprobarea normelor de exploatare a mijloacelor de transport în cadrul subdiviziunilor MAI, se permite deplasarea colaboratorilor cu transportul de serviciu pe teritoriul Republicii Moldova, în scopuri de serviciu, cu acordul șefului subdiviziunii, iar peste hotarele ei numai cu autorizația scrisă a conducerii MAI. Totodată, potrivit Ordinului, actul primar strict necesar la exploatarea unităților de transport îl constituie foaia de parcurs, care se îndeplinește conform „Instrucțiunilor privind îndeplinirea foilor de parcurs pentru unitățile de transport”.

În acest context, indică că, astfel, de acte lipsesc, inclusiv cartea verde pentru mijlocul de transport.

În această ordine de idei se invocă încălcarea de către Anatolie Macovei a pct.11.1.1, 11.1.2, 11.1.9 din fișa postului.

Mai notează recurentul că, nu există acord de reciprocitate încheiat între Republica Moldova și Ucraina privind trimiterea persoanei protejate în țara respectivă sau de acceptare a unor persoane străine pe teritoriul Republicii Moldova, ceea ce contravine prevederilor Legii nr.105/2008 cu privire la protecția martorilor și altor participanți la procesul penal. Or, aceste dovezi sunt în dosarul special de protecție nr.XXXXX, care la demersul reprezentantului Ministerului Afacerilor Interne de a fi examinat în ședință închisă, a fost respins de către instanța de fond, nefiind solicitat de instanța de apel.

În final, consideră că, Anatolie Macovei a deținând funcția de șef al Direcției nr.6 a Inspectoratului Național de Investigații al Inspectoratului General al Poliției al MAI, a acționat în pofida tuturor prevederilor legale, încălcând în mod flagrant prevederile fișei postului, ordinelor și regulamentelor interne și legislația în domeniul specific de activitate, folosindu-se de situația de serviciu dând dovadă de abuz în drept și rea credință.

În conformitate cu art.244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 01 decembrie 2021, în ședință publică, însă, la materialele cauzei nu se regăsesc probe din care ar rezulta cu certitudine notificarea Ministerului Afacerilor Interne a dispozitivului deciziei recurate.

La 02 decembrie 2021, prin intermediul Direcției de evidență și documentare procesuală a Curții de Apel Chișinău, Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova

a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 01 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi decizii prin care acțiunea înaintată de Anatolie Macovei să fie respinsă integral (f.d.140, vol.II).

Materialele cauzei atestă că, la 07 februarie 2022, Ministerului Afacerilor Interne i-a fost notificată, prin intermediul oficiului poștal, decizia integrală din 01 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, fapt ce rezultă din avizul poștal de recepție nr.DS8006224147AS (f.d.138 vol.II).

La 21 februarie 2022, Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova a prezentat motivarea recursului împotriva deciziei din 01 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi decizii prin care acțiunea înaintată de Anatolie Macovei să fie respinsă integral (f.d.145-155, vol.II).

În condițiile enunțate, recursul depus de Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova împotriva deciziei din 01 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost depus în termenul legal prevăzut la art.245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ.

La 21 februarie 2022, ulterior, la 28 februarie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa lui Anatolie Macovei și reprezentantului acestuia – avocatului Domnița Pagoni, persoanei terțe Vasile Balica copia recursului nemotivat și a celui motivat depus de Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova împotriva deciziei recurate, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței (f.d.144, 158, vol.II).

Prin încheierea din 18 mai 2022 a Curții Supreme de Justiție, recursul depus de Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova a fost numit pentru examinare în complet din 5 judecători.

În conformitate cu prevederile art.247 Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, Curtea Supremă de Justiție poate decide citarea participanților la proces.

La caz, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție a considerat inoportun de a cita participanții la proces pentru a se pronunța cu privire la problemele invocate în recurs, deoarece criticele recurentului, au fost expuse cu suficientă claritate, părților fiindu-le create condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, iar întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, părțile au avut posibilitatea de depunere a referinței.

Aici, se impune a învedera că, examinarea cauzei în ordine de recurs în lipsa participanților la proces, nu poate fi calificată ca o limitare a dreptului de apărare și dreptului de acces la justiție, în condițiile în care participanții la proces beneficiază de un ansamblu de pârghii legale întru realizarea drepturilor sale.

Examinând argumentele invocate în cererea de recurs, studiind materialele dosarului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa integral decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, cu emiterea unei decizii noi de respingere a acțiunii.

Conform art.248 alin.(1) lit.c) din Codul administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă una dintre următoarele decizii: casează integral decizia instanței de apel și emite o nouă decizie.

De asemenea, potrivit art.194 alin.(2) din Codul administrativ, în procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

Aplicabile litigiului sunt și prevederile art.244 alin.(2) în coroborare cu art.231 alin.(2) din Codul administrativ, care reglementează că, pentru procedura de recurs se aplică corespunzător prevederile cap.III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva. Pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap.II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

La acest capitol, se rețin și dispozițiile art.22 alin.(1) în coroborare cu art.219 alin.(1) din Codul administrativ, care stipulează că, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Totodată, articolul 224 alin.(1) lit.f) din Codul administrativ, prevede că examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)–e).

Din materialele cauzei rezultă că Anatolie Macovei a activat în cadrul Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova din 13 decembrie 1989, iar începând cu 30 martie 2016 a deținut funcția de șef al Direcției nr.6 a Inspectoratului Național de Investigații al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne.

Materialele cauzei atestă că prin raportul din 15 iulie 2019, coordonat de Anatolie Macovei, în calitate de șef al Direcției nr. 6 a Inspectoratului Național de Investigații al Inspectoratului General al Poliției, comisar-șef, s-a solicitat acceptul deplasării în regiunea Odessa, Ucraina cu automobilul de model „XXXXX”, cu numărul de înmatriculare XXXXX în legătură cu necesitatea apărută în cadrul gestionării dosarului special de protecție nr.XXXXX în scopul ulterioarei relocări a persoanei protejate, cheltuielile aferente urmând a fi suportate de aceasta, raportul conținând acceptul șefului interimar al Inspectoratului General al Poliției (f.d.152, vol.I).

Totodată, potrivit raportului din 17 iulie 2019, întocmit de Anatolie Macovei, în calitate de șef al Direcției nr. 6 a Inspectoratului Național de Investigații al Inspectoratului General al Poliției, comisar șef, acceptat de către șeful interimar al Inspectoratului General al Poliției, se constată că s-a solicitat acceptarea deplasării în regiunea Odessa, Ucraina la 18 iulie 2019, în cadrul aceluiași dosar special de protecție în locul ofițerului principal de investigații al Secției nr.2 al Direcției nr.6, comisar principal Iurie Tașcu, care a fost în imposibilitate de a se deplasa din motive personale.

Prin raportul șefului-adjunct al SPIA al Ministerului Afacerilor Interne, întocmit la 26 iulie 2019 pe numele Ministrului Afacerilor Interne, s-a raportat faptul publicării în mass-media a unor informații referitoare la absența intimatului de la locul de muncă și utilizarea de către acesta a automobilului nominalizat în scopuri personale, raport pe care este aplicată rezoluția pe numele șefului interimar al Inspectoratului General al Poliției „pentru verificare și propuneri” (f.d.133, vol.I).

La 02 august 2019, prin raportul șefului adjunct al Direcției inspectare efectiv, comisar principal Evgheni Cracan, adresată șefului Inspectoratului General al Poliției, s-au relatat circumstanțe ce vizează o pretinsă utilizare de către intimat a automobilului în scopuri personale, raportul conținând rezoluția lui Alexei Laza, șef adjunct al Inspectoratului Național de Investigații privind preluarea anchetei de serviciu.

La 23 august 2019, prin solicitarea șefului interimar al Inspectoratului General al Poliției s-a solicitat șefului interimar al SPIA al MAI preluarea anchetei de serviciu în contextul lipsei în cadrul Inspectoratului Național de Investigații a competențelor necesare în examinarea și luarea deciziilor în domeniul actelor de corupere, abuz de serviciu sau depășirea atribuțiilor de serviciu, iar faptele invocate și înregistrate vădit ar depăși competențele deținute de aceasta. În acest context, s-a mai invocat că examinarea în continuare ar genera eventuale speculații neîntemeiate din partea lui Anatolie Macovei, prin invocarea motivelor de imparțialitate și obiectivitate (f.d.130, vol.I).

Se reține că la 29 august 2019, cu numărul de înregistrare 1914, în cadrul Secției documentare și securitate TIC a DPI a SPIA al MAI a fost înregistrată sesizarea împreună cu materialele aferente a Inspectoratului General al Poliției al MAI, pe faptul utilizării în scopuri personale a automobilului de serviciu de model XXXXX cu numărul de înmatriculare XXXXX de către șeful Direcției nr.6 a INI al IGP al MAI, comisar-șef Anatolie Macovei. Astfel, de către conducerea SPIA al MAI a fost dispusă efectuarea anchetei de serviciu pe faptul acțiunilor pretins-ilegale admise de Anatolie Macovei, pentru elucidarea tuturor circumstanțelor cazului relatat.

La 30 august 2019, a fost aprobată încheierea întocmită de ofițerul principal de investigații al Secției nr.3 a DISI a DGPI a SPIA al MAI pe marginea anchetei de serviciu, inițiată pe faptul acțiunilor pretins ilegale, admise de către șeful Direcției nr.6 a INI al IGP al MAI, comisar-șef Anatolie Macovei.

În cadrul anchetei de serviciu s-a constatat că la 02 iulie 2019 în intervalul de timp 06:03-06:04 Anatolie Macovei s-a deplasat peste hotarele țării cu alte două persoane, inclusiv o rudă a acestuia, pe direcția de ieșire a PTF Tudora-Starokazacie, apoi au revenit în aceiași zi numai conducătorul auto și pasagerul Vasile Jucov. Totodată, la 18 iulie 2019, având acceptul angajatorului de a se deplasa peste hotarele țării cu automobilul de model XXXXX, cu numărul de înmatriculare XXXXX, pentru data 18 iulie 2019, Anatolie Macovei împreună cu 4 persoane, inclusiv două rude, în intervalul de timp 07:30-07:31, s-au deplasat spre direcția de ieșire nominalizată mai sus și au revenit în țară la 20 iulie 2019, prin același punct de trecere a frontierei.

Astfel, s-a constatat că la 19 iulie 2019, acesta nu s-a aflat la serviciu și nu a avut acceptul angajatorului de a se afla peste hotarele țării, prin ce a încălcat prevederile art.86 lit.h) din Codul muncii.

Explicațiile depuse în cadrul anchetei de serviciu printr-un raport înaintat de către șeful Direcției nr. 6 a INI al IGP al MAI, comisar-șef Anatolie Macovei din 13 august 2019 pe numele șefului adjunct al INI al IGP al MAI, comisar-șef Laza Alexei, acesta a declarat că, la 18 iulie 2019, s-a deplasat cu automobilul de model XXXXX cu numărul de înmatriculare XXXXX în regiunea Odesa, Ucraina, pentru transportarea persoanelor protejate, fără a anexa acordul de protecție prevăzut la pct.4 din Hotărârea Guvernului nr.950 din 13 octombrie 2010 pentru aprobarea Regulamentului privind modul de

gestionare a mijloacelor financiare a activității de protecție a martorilor și altor participanți la procesul penal.

În cadrul anchetei de serviciu Anatolie Macovei nu a fost sincer și a dus ancheta în eroare încălcând prevederile pct.71 subpct.(3) din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.409 din 07 iunie 2017, declarând că persoana protejată și-a asumat toate cheltuielile de deplasare, însă, potrivit datelor eliberate de către Serviciul achiziții și logistică al IGP a MAI, s-a constatat că, la 18 iulie 2019, ora 06:07, la SAC 021 din mun. Chișinău, bd. Dacia 87 a SRL „LUKOIL MOLDOVA”, de pe cardul corporativ valoric cu nr.XXXXX, a fost extrasă suma bănească în mărime de 800 lei, pentru alimentarea cu 41,09 litri de benzină PREMIUM 95, a automobilului de serviciu XXXXX, cu numărul de înmatriculare XXXXX.

Mai mult ca atât, la întrebările adresate suplimentar la 30 august 2019, în incinta biroului 207, sediul SPIA al MAI, comisarul-șef Anatolie Macovei a refuzat depunerea explicației adăugătoare pe faptul circumstanțelor care nu au fost relevate în cadrul anchetei de serviciu.

Astfel, s-a constatat că Anatolie Macovei a încălcat flagrant prevederile art.52 alin.(1) lit.a) și lit.b) din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne și pct.13, subpct.(1) și subpct.(2) din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.409 din 07 iunie 2017, potrivit căroră, funcționarului îi este interzis să utilizeze în interes personal sau în alte scopuri decât cele de serviciu mijloacele financiare, tehnico-materiale, echipamentele speciale informaționale și alte bunuri ale lui, precum și informația de serviciu ce îi este pusă la dispoziție pentru exercitarea atribuțiilor ori la care are acces în virtutea îndeplinirii acestora, precum și să abuzeze de calitatea sa oficială și să compromită, prin activitatea sa privată ori publică, prestigiul funcției sau al instituției din care face parte.

Totodată, în conformitate cu pct. 30 subpct. 7) din Codul de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 629 din 08 august 2017, în scopul asigurării integrității, funcționarul public cu statut special are obligația să respecte regimul de restricții, interdicții și incompatibilități în activitatea de serviciu. La fel, în corespundere cu prevedera art.38 alin.1) lit.k) din Legea nr.288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, raportul de serviciu al funcționarului public cu statut special poate să înceteze pentru nerespectarea restricțiilor și a interdicțiilor stabilite pentru funcția publică cu statut special, prevăzute de prezenta lege.

În contextul celor constatate și în temeiul concluziei anchetei de serviciu din 30 august 2019 a fost emis ordinul nr.XXXXX cu privire la sancționarea disciplinară a șefului Direcției nr. 6 a INI al IGP al MAI, comisar-șef Anatolie Macovei, prin care s-a dispus sancționarea disciplinară a acestuia cu concedierea din funcția publică cu statut special, cu ridicarea legitimației de serviciu, cu achitarea compensațiilor bănești pentru concediile neutilizate și reținerea, după caz, a costului echipamentului nefolosit, pentru încălcarea prevederilor art.52 alin.(1) lit.a) și b) al Legii privind funcționarul public cu

statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, pct.13 subpct.1) și 2) al Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin hotărârea Guvernului nr.409 din 07 iunie 2017, pct.30 subpct.7) al Codului de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin hotărârea Guvernului nr.629 din 08 august 2017, art.86 lit.h) Codul muncii pentru faptul utilizării la 02 iulie 2019 și în perioada 19-20 iulie 2019 în interes personal sau în alte scopuri decât cele de serviciu a automobilului de serviciu de model „XXXXX” cu numărul de înmatriculare XXXXX, precum și lipsa de la serviciu la 19 iulie 2019, acțiuni incompatibile cu statutul de funcționar public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

Ordinul nominalizat a fost adus la cunoștința lui Anatolie Macovei la 03 septembrie 2019, fapt ce se confirmă prin inscripția și semnătura aplicată de Anatolie Macovei (f.d.116-118, vol.I).

Materialele cauzei atestă că ordinul nr.XXXXX a fost contestat în ordine prealabilă extrajudiciară de către Anatolie Macovei, însă rezultatul scontat nu a fost obținut.

Nefiind de acord cu ordinul de sancționare, la 11 noiembrie 2019, Anatolie Macovei a înaintat acțiune de contencios administrativ împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova solicitând anularea ordinului nr.XXXXX „Cu privire la sancționarea disciplinară a șefului Direcției nr.6 a Inspectoratului Național de Investigații al Inspectoratului General al Poliției al MAI, comisar șef Anatolie Macovei” și repunerea în funcția de șef al Direcției nr.6 a Inspectoratului Național de Investigații al Inspectoratului General al Poliției.

Fiind investite cu examinarea cauzei, prima instanță și instanța de apel au considerat întemeiată acțiunea în contencios administrativ depusă de Anatolie Macovei, au anulat ordinul Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova nr.XXXXX „Cu privire la sancționarea disciplinară a șefului Direcției nr.6 a Inspectoratului Național de Investigații al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, comisar-șef Anatolie Macovei”, precum și răspunsul Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova nr.44/22-M-3639 din 11 octombrie 2019. S-a obligat Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova să emită ordin în temeiul căruia să dispună restabilirea lui Anatolie Macovei în funcția anterior deținută de șef al Direcției nr.6 a Inspectoratului Național de Investigații al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova.

În consolidarea soluției adoptate, cu referire la prevederile art.52 alin.(1) lit.a) și b), 56 alin.(1), 57, 58 alin.(1), 59 alin.(1)-(13), 61 alin.(1) din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, art.86 lit.h) din Codul muncii, precum și punctele 1, 3 și 30 subpct.7 din Codul de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.629 din 08 august 2017, pct.1-3, 39, 40, 47, 48, 57-63, 91-94 al Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.409 din 07 iunie 2017, instanța ierarhic inferioară a conchis că, activitatea de muncă a funcționarilor publici cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne este reglementată atât de actele normative de ordin intern, inclusiv fișa postului angajatului, cât și de legislația

specială, inclusiv cea invocată de emitentul ordinului contestat, astfel încât angajatorul este îndreptățit să aplice sancțiuni disciplinare în cazul constatării în urma anchetei de serviciu a abaterilor disciplinare, drept ce urmează a fi realizat de autoritatea abilitată în modul, limitele și în acord cu principiile stabilite de lege.

În raport cu prezenta cauză instanța de apel a concluzionat că, deoarece procedura administrativă a fost inițiată în cazul dat de către apelant la 26 iulie 2019, în temeiul normelor citate și ale art.69 Cod administrativ, aceasta urma a fi finalizată până la 26 august 2019 (termenul normativ expirând la 25 august 2019, zi nelucrătoare), menționând în acest sens că, conform normei indicate, procedura administrativă este inițiată odată cu efectuarea primei acțiuni procedurale.

Instanța de apel a apreciat ca fiind nefondate argumentele apelantului referitoare la respectarea termenului de emitere a ordinului privind aplicarea sancțiunii disciplinare, deoarece în cazul dat a fost constatată depășirea termenului stabilit de pct.59 al Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin hotărârea Guvernului nr.409 din 07 iunie 2017 pentru finalizarea anchetei de serviciu.

Astfel, în temeiul art.42, 87, 92 și art.220 alin.(3) Cod administrativ, Completul Specializat al instanței de apel a punctat că, încheierea pe marginea anchetei de serviciu, inițiată pe faptul acțiunilor pretins ilegale, admise de către șeful Direcției nr.6 a Inspectoratului Național de Integritate al Inspectoratului General al Poliției al MAI, comisar-șef Anatolie Macovei din 30 august 2019 nu poate fi reținută în calitate de probă în contextul în care întocmirea acesteia peste termenul stabilit de lege atribuie acesteia calitate ilicită, ce nu poate fi pusă la baza hotărârii judecătorești.

În acest context, instanța de apel a notat că, specificarea de către instanța de fond a aplicării sancțiunii disciplinare la 03 septembrie 2019 în contextul inițierii procedurii administrative la 26 iulie 2019 nu influențează negativ soluția acesteia.

La fel, instanța ierarhic inferioară a constatat că, nu sunt determinante argumentele apelantului cu referire la dreptul autorității de a desfășura ancheta de serviciu prin antrenarea funcționarilor din diferite subdiviziuni, deoarece prima instanță în cazul dat nu a contestat acest drept al apelantului, ci a constatat soluționarea conflictului de competență în contradicție cu dispozițiile art. art.49-50 Cod administrativ în coroborare cu pct.57 al Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin hotărârea Guvernului nr.409 din 07 iunie 2017.

Cu referire la fondul învinuirilor înaintate prin ordinul contestat instanța de apel a reținut prevederile art.16 alin.(1) și (2), 29 alin.(1)-(3), 225 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, prin prisma cărora a punctat că principiul proporționalității în accepțiunea clasică presupune că, oricare decizie sau măsură adoptată de organele abilitate, urmează să se bazeze pe o justă și echitabilă evaluare a faptelor și echilibrare adecvată a intereselor implicate, precum și pe o selectare coerentă a mijloacelor și mecanismelor care urmează a fi utilizate în vederea atingerii unui scop predefinit.

Instanța de apel a mai punctat că, deoarece ordinul contestat reprezintă un act administrativ individual defavorabil, emitentul acestuia urma să respecte condițiile de formă stabilite de norma citată referitoare la motivare, în special referitoare la investigații,

probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc., dar și la modul de exercitare a dreptului discreționar în vederea acordării posibilității instanței de judecată la examinarea legalității acestuia de a determina respectarea obligației emitentului de înlăturare a oricărui arbitrar și a respectării principiului proporționalității.

În speță, însă, deși ordinul contestat conține o relatare a circumstanțelor ce au stat la baza acestuia, o apreciere generalizată a argumentelor invocate de intimat și trimiteri la normele de drept, totuși acesta nu conține nici o mențiune referitoare la motivele ce au determinat emitentul să aplice cea mai aspră sancțiune disciplinară din cele șase prevăzute de lege, din ordinul respectiv nu poate fi dedus motivul aprecierii de către emitent a gravității faptelor imputate și nici o descriere a consecințelor faptelor imputate, ce ar justifica aprecierea acestora ca fiind excesiv de grave pentru emitent în vederea aplicării sancțiunii disciplinare respective.

Instanța de apel a mai constatat că, ordinul contestat se axează pe un șir de inadvertențe depistate în cadrul anchetei de serviciu, însă se omite să fie apreciate discrepanțele esențiale ale pricinii, și anume faptul că, la datele ieșirii intimatului din țară la 02 și la 18 iulie 2019, acesta era însoțit nu doar de rudele sale, ci și de persoane terțe, informația respectivă nefiind coroborată cu declarațiile intimatului Anatolie Macovei, nu există o expunere referitoare la faptul că delegarea, după cum invocă apelantul, salariatului se realizează în baza unui ordin al persoanei abilitate, însă această obligație aparține acesteia din urmă, astfel încât nu s-a apreciat incidența asupra poziției intimatului în calitate de salariat care a acționat în baza acceptului acordat de superiorul său pentru realizarea deplasărilor și utilizarea autovehiculului de serviciu, și, în final, în această conjunctură nu s-a probat cert că, intimatul ar fi absentat nejustificat la 19 iulie 2019 de la locul de muncă, deși în contradictoriu cu această învinuire intimatului nu i se impută absența la data de 18 iulie 2019, data deplasării acestuia peste hotare.

Totodată, instanța de apel a respins argumentele apelantului referitoare la fondul învinuirilor înaintate prin ordinul contestat intimatului în sensul admiterii de către acesta a încălcărilor cerințelor legale ce reglementează procedurile aferente măsurilor de protecție, de declarare a cheltuielilor de deplasare și de realizare a deplasării în baza procedurilor stabilite, deoarece, primar, ordinul contestat și soluția emitentului acestuia nu conține învinuiri referitoare la încălcarea procedurilor indicate, iar în lipsa unei motivări cu referire la procedurile de delegare peste hotarele țării instanța nu poate oferi o apreciere acestui aspect, inclusiv în contextul în care emiterea actelor respective urmează a fi asigurată de către autoritatea publică.

Cu referire la pretenția intimatului privind restabilirea sa în funcția deținută la data emiterii ordinului contestat, instanța de apel a reținut prevederile art.89 alin.(1) din Codul muncii, prin urmare a concluzionat că, restabilirea angajatului în funcția din care a fost transferat sau eliberat de către angajator poate fi realizată doar în cazul în care ordinul corespunzător este ilegal.

În această ordine de idei, deoarece s-a constatat necesitatea anulării ordinului apelantului în baza căruia intimatul a fost eliberat din serviciu cu titlu de sancțiune disciplinară, anularea acestuia este succedată de restabilirea intimatului în funcția deținută, urmând ca apelantul să execute norma nominalizată prin emiterea unui ordin în

acest sens, dispoziția corespunzătoare a primei instanțe fiind, astfel, conformă normei citate.

Verificând legalitatea deciziei contestate în raport cu prevederile aplicabile cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că concluziile instanțelor de judecată ierarhic inferioare și soluția dată în sensul admiterii acțiunii în contencios administrativ depusă de Anatolie Macovei sunt neîntemeiate, fapt ce rezultă din aprecierea arbitrară a probelor administrate la materialele cauzei și interpretarea eronată a prevederilor legale aplicabile raportului juridic litigios.

Potrivit art.57 din Legea nr.288 din 16 decembrie 2016, se consideră abateri disciplinare acțiunile sau inacțiunile funcționarului public cu statut special, săvârșite cu vinovăție, care încalcă prevederile legilor, ale altor acte normative, restrângerile, regimul de interdicții și incompatibilități din prezenta lege, cerințele din fișa postului.

Reglementări similare se regăsesc și în conținutul pct.39 din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, potrivit căruia, se consideră abatere disciplinară fapta (acțiune sau inacțiune) funcționarului săvârșită cu vinovăție, prin care au fost încălcate prevederile prezentului Statut disciplinar, ale actelor normative în vigoare, restrângerile, interdicțiile și incompatibilitățile statuate de legislația în vigoare, ordinele și dispozițiile superiorului, regulamentul intern sub a căror incidență se înscrie specificul funcției, precum și cerințele fișei postului deținut.

Conform art.58 alin.(1) din Legea nr.288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, în funcție de gravitatea faptelor comise și gradul de vinovăție, funcționarului public cu statut special i se pot aplica următoarele sancțiuni disciplinare: a) avertisment; b) mustrare; c) mustrare aspră; d) retrogradare cu un grad special; e) retrogradare în funcție; f) concediere din funcția publică cu statut special.

Normele de drept citate supra statuează că angajatorul este în drept să sancționeze disciplinar salariații, optând pentru una dintre sancțiunile disciplinare, în condițiile legii, în cazul comiterii unei abateri disciplinare.

Potrivit prevederilor art.59 alin.(5),(9), (10) din Legea nr.288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, la individualizarea sancțiunii disciplinare se ține seama de activitatea anterioară a funcționarului public cu statut special, de împrejurările în care a fost săvârșită abaterea disciplinară, de cauzele, gravitatea și consecințele acesteia, de gradul de vinovăție, precum și de preocuparea pentru înlăturarea consecințelor faptei comise; sancțiunea disciplinară se aplică în maximum 30 de zile din momentul constatării abaterii disciplinare, iar abaterea disciplinară se consideră constatată în momentul aprobării concluziei privind abaterea comisă.

Totodată, în conformitate cu art.59 alin.(11) din Legea nr.288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, ancheta de serviciu se desfășoară o perioadă de 30 zile din momentul inițierii acesteia de către persoana abilitată, cu posibilitatea de a fi suspendată în cazul în care vinovăția urmează a fi constatată de către alte organe de ocrotire a normelor de drept sau în cazul în

care angajatul se află în concediu anual de odihnă, în concediu de studii ori în concediu medical, precum și în alte împrejurări ce denotă imposibilitatea adoptării unei concluzii definitive în cadrul anchetei de serviciu.

La caz, analizând în ansamblu circumstanțele cauzei colegiul lărgit al instanței de recurs reține că, prin raportul șefului-adjunct al SPIA al Ministerului Afacerilor Interne, întocmit la 26 iulie 2019 pe numele Ministrului Afacerilor Interne, s-a raportat faptul publicării în mass-media a unor informații referitoare la absența intimatului de la locul de muncă și utilizarea de către acesta a automobilului nominalizat în scopuri personale, raport pe care este aplicată rezoluția pe numele șefului interimar al Inspectoratului General al Poliției „pentru verificare și propuneri” (f.d.133, vol.I). Ulterior, în scopul evitării admiterii situațiilor de imparțialitate și obiectivitate și în contextul lipsei în cadrul Inspectoratului Național de Investigații a competențelor necesare în examinarea și luarea deciziilor în domeniul actelor de corupere, abuz de serviciu sau depășirea atribuțiilor de serviciu, la 23 august 2019, de către șeful interimar al Inspectoratului General al Poliției s-a solicitat șefului interimar al SPIA al MAI preluarea anchetei de serviciu (f.d.130, vol.I).

Astfel, la 29 august 2019, cu numărul de înregistrare 1914, în cadrul Secției documentare și securitate TIC a DPI a SPIA al MAI a fost înregistrată sesizarea împreună cu materialele aferente a Inspectoratului General al Poliției al MAI, pe faptul utilizării în scopuri personale a automobilului de serviciu de model XXXXX cu numărul de înmatriculare XXXXX de către șeful Direcției nr.6 a INI al IGP al MAI, comisar-șef Anatolie Macovei, fapte pentru care a fost dispusă efectuarea anchetei de serviciu în vederea elucidării tuturor circumstanțelor cazului relatat.

În acest context, colegiul lărgit al instanței de recurs reține ca fiind relevante prevederile pct.53 și 55 din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.409 din 07 iunie 2017 potrivit căroră, printr-o rezoluție conducătorul dispune efectuarea anchetei de serviciu de către o persoană responsabilă din cadrul subdiviziunii sau de către conducătorul nemijlocit al funcționarului care a comis abaterea disciplinară, iar în cazul inițierii anchetei de serviciu pe același fapt de către două sau mai multe subdiviziuni, ancheta de serviciu se efectuează de către subdiviziunea ierarhic superioară, în baza dispoziției angajatorului/ministrului sau a persoanelor care îl înlocuiesc.

Totodată, în conformitate cu pct.56 din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.409 din 07 iunie 2017, în caz de necesitate, ancheta de serviciu poate fi efectuată cu participarea reprezentanților altor subdiviziuni din cadrul aparatului central al Ministerului Afacerilor Interne, autorităților administrative și instituțiilor subordonate acestuia sau cu atragerea specialiștilor din organe de ocrotire a normelor de drept, organizații și instituții abilitate.

În asemenea circumstanțe, ținând cont de normele legale pre citate, colegiul lărgit al instanței de recurs apreciază critic concluzia instanțelor ierarhic inferioare precum că mersul anchetei a fost prejudiciat fiind omis, în acest sens, termenul legal de efectuare a anchetei de serviciu. Or, sesizarea împreună cu materialele aferente a Inspectoratului General al Poliției al MAI a fost înregistrată în cadrul Secției documentare și securitate

TIC a DPI a SPIA al MAI la 29 august 2019. Iar la 30 august 2019, a fost aprobată încheierea întocmită de ofițerul principal de investigații al Secției nr.3 a DISI a DGPI a SPIA al MAI pe marginea anchetei de serviciu, inițiată pe faptul acțiunilor pretins ilegale, admise de către șeful Direcției nr.6 a INI al IGP al MAI, comisar-șef Anatolie Macovei.

În lumina celor punctate, instanța de recurs constată că și ordinul cu privire la sancționarea disciplinară, contestat de reclamantul/intimatul Anatolie Macovei, a fost emis cu respectarea termenilor stipulați de legiuitor.

În consolidarea concluziei menționate se reține ca fiind plauzibil și pct.72 din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.409 din 07 iunie 2017 potrivit căruia, abaterea disciplinară se consideră constatată în ziua aprobării concluziei (încheierii) privind abaterea admisă. Iar în conformitate cu art.59 alin.(13) din Legea nr.288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, în calitate de conducător al organului ierarhic superior, ministrul afacerilor interne acordă măsuri de stimulare și aplică sancțiuni disciplinare funcționarilor publici cu statut special.

În conformitate cu prevederile art.52 alin.(1) lit.a) și b) din Legea nr.288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, funcționarului public cu statut special îi este interzis să utilizeze în interes personal sau în alte scopuri decât cele de serviciu mijloace financiare, tehnico-materiale, echipamente speciale informaționale și alte bunuri ale statului, precum și informațiile de serviciu, puse la dispoziția sa pentru exercitarea atribuțiilor ori la care are acces în virtutea îndeplinirii acestora; să abuzeze de calitatea sa oficială și să compromită, prin activitatea sa privată ori publică, prestigiul funcției sau al instituției din care face parte.

Reglementări similare sunt stipulate și în conținutul pct.13 subpct.(1) și (2) din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.409 din 07 iunie 2017.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține ca fiind relevante și aplicabile speței prevederile Legii nr.105-XVI din 16 mai 2008 cu privire la protecția martorilor și altor participanți la procesul penal, precum și Hotărârea Guvernului nr.950 din 13 octombrie 2010 „Pentru aprobarea Regulamentului privind modul de gestionare a mijloacelor financiare a activității de protecție a martorilor și altor participanți la procesul penal”.

În conformitate cu prevederile art.1 din Legea nr.105-XVI din 16 mai 2008 cu privire la protecția martorilor și altor participanți la procesul penal, prezenta lege prevede asigurarea securității participanților la procesul penal a căror viață, integritate corporală, libertate ori proprietate sunt amenințate ca urmare a faptului că dețin date pe care au acceptat să le furnizeze organelor judiciare și care constituie probe concludente cu privire la săvârșirea unor infracțiuni grave, deosebit de grave sau excepțional de grave.

Iar potrivit prevederilor art.5 din Legea nr.105-XVI din 16 mai 2008 cu privire la protecția martorilor și altor participanți la procesul penal, organul abilitat cu protecția

martorilor și altor participanți la procesul penal funcționează ca subdiviziune a Ministerului Afacerilor Interne.

Prin prisma capitolului V din Legea nr.105-XVI din 16 mai 2008 cu privire la protecția martorilor și altor participanți la procesul penal legiuitorul a reglementat prevederi cu privire la programul de protecție precum și condițiile de includere în programul de protecție.

Astfel, potrivit prevederilor art.23 alin.(1), (2) din Legea pre citată, includerea unei persoane în programul de protecție se face dacă sunt respectate cumulativ următoarele condiții: a) există cererea ei scrisă; b) persoana are calitatea prevăzută la art.2 alin.(1) pct.1); c) persoana se află în stare de pericol în sensul art.2 alin.(1) pct.2); d) există o hotărâre motivată a procurorului sau a instanței de judecată privind aplicarea măsurilor de protecție, emisă în temeiul art.215 din [Codul de procedură penală](#).

Includerea în programul de protecție a unui minor sau a unei persoane cu capacitate de exercițiu limitată este condiționată de acordul dat în scris de reprezentanții lor legali.

Prin prisma prevederilor art.24 alin.(1)-(3) din Legea nr.105-XVI din 16 mai 2008 cu privire la protecția martorilor și altor participanți la procesul penal, legiuitorul a prevăzut procedura de includere în programul de protecție, astfel, persoana aflată în stare de pericol poate înainta procurorului care conduce urmărirea penală sau, după caz, instanței de judecată o cerere de includere în programul de protecție. Examinând în mod confidențial cererea, procurorul sau, după caz, instanța de judecată emite o hotărâre cu privire la aplicarea măsurilor de protecție. În urma constatării din oficiu a stării de pericol, procurorul sau, după caz, instanța de judecată sunt obligați să examineze cazul în mod confidențial, cu participarea persoanei aflate în stare de pericol, emițând o hotărâre cu privire la aplicarea măsurilor de protecție.

Iar reieșind din conținutul art.27 alin.(1) din Legea pre citată, în termen de 3 zile din data emiterii deciziei, șeful organului abilitat încheie în scris un acord de protecție cu persoana aflată în stare de pericol.

Din cumulus probatoriu administrat speței colegiul lărgit al instanței de recurs reține Ordinul nr.240 din 15 iulie 2019 cu privire la numirea responsabililor de păstrarea și exploatarea automobilului de serviciu al Inspectoratului General al Poliției și a cardului corporativ-valoric potrivit căruia, s-a ordonat numirea ofițerului superior de investigații al Secției nr.2 a Direcției nr.6 a Inspectoratului Național de Investigații, comisar principal Vladimir Țurcan și ofițerul de investigații al Secției nr.2 a Direcției nr.6 a Inspectoratului Național de Investigații, inspector superior Ion Bujor, responsabili de păstrarea și exploatarea automobilului de model XXXXX cu numărul de înmatriculare XXXXX, anul fabricării XXXX, motor nr.XXXX, caroseria nr.XXXXXX, iar responsabil de păstrarea cardului corporativ-valoric cu nr.XXXXXX, aflat în gestiunea Inspectoratului General al Poliției a fost numit comisarul principal Vladimir Țurcanu. Totodată, a fost abrogat Ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției nr.130 din 27 februarie 2018 „Cu privire la numirea responsabililor de păstrare și exploatare a automobilelor de serviciu ale Inspectoratului General al Poliției și a cardurilor corporativ-valorice” (f.d.137, 138, vol.I).

Din conținutul ordinului nr.XXXXXX cu privire la sancționarea disciplinară a șefului Direcției nr. 6 a INI al IGP al MAI, comisar-șef Anatolie Macovei, colegiul lărgit al instanței de recurs reține că ultimului i s-a invocat încălcarea prevederilor art.52 alin.(1)

lit.a) și b) al Legii privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, pct.13 subpct.1) și 2) al Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin hotărârea Guvernului nr.409 din 07 iunie 2017, pct.30 subpct.7) al Codului de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin hotărârea Guvernului nr.629 din 08 august 2017, art.86 lit.h) Codul muncii, pentru faptul utilizării la 02 iulie 2019 și în perioada 19-20 iulie 2019 în interes personal sau în alte scopuri decât cele de serviciu a automobilului de serviciu de model „XXXXX” cu numărul de înmatriculare XXXXX, precum și lipsa de la serviciu la 19 iulie 2019, acțiuni incompatibile cu statutul de funcționar public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

În contra argumentarea încălcărilor imputate Anatolie Macovei a indicat că în cadrul dosarului special de protecție nr.XXXXXX a parvenit necesitatea efectuării deplasării în regiunea Odessa, Ucraina în scopul ulterioarei relocări a persoanei protejate. Prin urmare, prin raportul din 15 iulie 2019, coordonat de Anatolie Macovei, în calitate de șef al Direcției nr.6 a Inspectoratului Național de Investigații al Inspectoratului General al Poliției, comisar-șef, s-a solicitat acceptul deplasării la 18 iulie 2019 în regiunea Odessa, Ucraina cu automobilul de model „XXXXX”, cu numărul de înmatriculare XXXXX, responsabil fiind Iurie Tașcu. Însă, având în vedere că din motive personale Iurie Tașcu a fost în imposibilitate de a se deplasa în regiunea Odessa, Ucraina la data menționată, Anatolie Macovei a solicitat permisiunea deplasării la 18 iulie 2019 în regiunea Odessa, Ucraina, menționând în acest context că toate cheltuielile legate de această deplasare și le-a asumat persoana protejată.

Colegiul lărgit al instanței de recurs reține că, Anatolie Macovei a obținut acceptul Șefului interimar al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, Gheorghe Balan, fapt confirmat prin rezoluția aplicată la 17 iulie 2019 de către ultimul.

În acest context, colegiul lărgit al instanței de recurs reține din conținutul raportului din 17 iulie 2019, că Șeful interimar al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, Gheorghe Balan prin aplicarea rezoluției i-a permis lui Anatolie Macovei deplasarea în regiunea Odessa, Ucraina cu automobilul de model „XXXXX”, cu numărul de înmatriculare XXXXX numai pentru data de 18 iulie 2019.

Conform informației descrise în tabelul cu referire la traversarea frontierei de stat a automobilului de model XXXXX, cu numărul de înmatriculare XXXXX, în perioada 01.06-31.07.2019 s-a menționat că, la 02 iulie 2019 în intervalul de timp 06:03-06:04 Anatolie Macovei în calitate de șofer, împreună cu pasagerii XXXXX și Vasile Jucov au plecat pe direcția de ieșire a PTF Tudora-Starokazacie, auto, apoi au revenit în aceeași zi, numai conducătorul auto și pasagerul Vasile Jucov, prin direcția de intrare a PTF Palanca-Maiaki-Udobnoe, auto. Ulterior, la 18 iulie 2019, conducătorul auto Anatolie Macovei împreună cu pasagerii XXXX, Rodica Guzun și Andrei Dicusar în intervalul de timp 07:30-07:31 au plecat spre direcția de ieșire nominalizată mai sus și au revenit la 20 iulie 2019, prin același punct de trecere a frontierei.

În acest context, colegiul lărgit al instanței de recurs reține că, XXXX, XXXX sunt rudele lui Anatolie Macovei (f.d.104-107, vol.I), fapt ce n-a fost negat de reclamant/intimat.

În justificarea revenirii cu întârziere Anatolie Macovei a invocat că a informat Șeful interimar al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, Gheorghe Balan, în legătură cu amenajarea încăperii persoanei protejate.

Analizând circumstanțele cauzei colegiul lărgit al instanței de recurs apreciază critic argumentul invocat de Anatolie Macovei, acesta fiind combătut prin informația prezentată de Șeful adjunct, comisar-șef Alexei Laza, potrivit căreia Anatolie Macovei în perioada 02 iulie 2019, 18-19 iulie 2019 nu se afla în concediu anual parțial plătit, medical și nici nu au fost prezentate careva rapoarte pe numele Șefului adjunct al Inspectoratului Național de Investigații, prin care să informeze despre învoirea de la serviciu cu părăsirea hotarelor Republicii Moldova.

Din cumulul probatoriu nu pot fi reținute probe certe și concludente prin care s-ar confirma faptul că organului abilitat cu protecția martorilor i-a fost solicitată întreprinderea unor activități specifice privind protecția persoanei protejate, fapt ce vine în contradicție cu prevederile capitolului V din Legea nr.105-XVI din 16 mai 2008 cu privire la protecția martorilor și altor participanți la procesul penal legiuitorul a reglementat prevederi cu privire la programul de protecție precum și condițiile de includere în programul de protecție. Lipsa unor asemenea solicitări a fost confirmată de Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova.

În acest context, colegiul lărgit al instanței de recurs punctează că ținea de diligența lui Anatolie Macovei să semneze acordul de protecție cu persoana protejată, fapt ce se denotă din conținutul fișei postului, potrivit căreia unele din sarcinile de bază ale funcției deținute de Anatolie Macovei constau din: pct.11.2 Asigurarea și coordonarea tuturor forțelor implicate în procesul de protecție a participanților la procesul penal; pct.11.2.1 Disponerea executării hotărârii cu privire la aplicarea măsurilor de protecție, emise în conformitate cu art.215 alin.(2) din Codul de procedură penală; pct.11.2.2 Emite decizii privind aplicarea măsurilor de protecție, identifică soluții necesare și suficiente în scopul aplicării măsurilor de protecție optime, semnează acordul de protecție; pct.11.3.2 Gestionează surse destinate finanțării activității speciale de investigații și a programelor de protecție.

În această ordine de idei colegiul lărgit al instanței de recurs reține ca fiind relevant în cazul din speță și Regulamentul privind modul de gestionare a mijloacelor financiare a activității de protecție a martorilor și a altor participanți la procesul penal, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.950 din 13 octombrie 2010, care reglementează modul de gestionare a mijloacelor necesare asigurării activității de protecție a martorilor și altor participanți la procesul penal.

Potrivit pct.pct.(3)-(6) din Regulamentul privind modul de gestionare a mijloacelor financiare a activității de protecție a martorilor și a altor participanți la procesul penal, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.950 din 13 octombrie 2010, organul abilitat cu protecția martorilor va elabora devizul de cheltuieli speciale „Program de protecție”, pe care îl va prezenta conducerii Ministerului Afacerilor Interne spre aprobare și includerea acestuia în devizul general de cheltuieli al Ministerului Afacerilor Interne. Cheltuielile pentru măsurile efectuate de către organele sistemului penitenciar sunt incluse în devizul de cheltuieli al Departamentului instituțiilor penitenciare, la un capitol distinct, în conformitate cu prevederile actelor normative ce vizează finanțarea activității operative de

investigații în cadrul sistemului penitenciar. Cheltuielile efectuate în cadrul activității de protecție sunt suportate de către organul abilitat, iar în cazul în care persoana protejată dorește să achite parțial sau integral cheltuielile respective, ea va dispune de acest drept, fapt care se indică în acordul de protecție. Controlul gestionării mijloacelor financiare se desfășoară în conformitate cu actele normative în vigoare, luând-se în considerare principiile de organizare a gestionării mijloacelor financiare, caracterul specific al activităților, necesitatea confidențialității, precum și normele specifice cu privire la justificarea cheltuielilor. Conducătorul organului abilitat poartă răspundere personală privind gestionarea mijloacelor financiare și dispunerea de mijloace bănești în termen pentru asigurarea măsurilor de protecție a participanților la procesul penal. Dispunerea de mijloace bănești se aprobă de către conducătorul organului abilitat.

În asemenea circumstanțe, reieșind din conținutul Regulamentului pre citat colegiul lărgit al instanței de recurs conchide că, deși reclamantul/intimatul Anatolie Macovei a invocat că persoana protejată și-a asumat cheltuielile respective, beneficiind de acest drept prevăzut de lege, acest fapt urma să fie indicat în acordul de protecție. Însă, contrar normelor legale invocate, la materialele cauzei nu atestă probe ce ar confirma respectarea procedurii gestionării mijloacelor financiare a activității de protecție a martorilor și a altor participanți la procesul penal.

În altă ordine de idei, din cumulul probatoriu anexat anchetei de serviciu se reține informația eliberată de Serviciul achiziției logistice al IGP al MAI potrivit căreia la 18 iulie 2019, orele 06:07, la SAC 021 din mun. Chișinău, bd. Dacia 87 a SRL „Lukoil Moldova”, de pe cardul corporativ valoric cu nr. XXXX a fost extrasă suma bănească în mărime de 800 lei, pentru alimentarea cu 41,09 litri benzină Premium 95 a automobilului de serviciu XXXXX cu numărul de înmatriculare XXXXX.

În asemenea condiții, circumstanțele stabilite pe parcursul examinării cauzei vin în contradicție cu argumentele invocate de Anatolie Macovei în conținutul cererii de chemare în judecată. Or, potrivit pct.71 subpct.3 din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.409 din 07 iunie 2017, funcționarul care urmează a fi audiat în cadrul anchetei de serviciu este obligat să dea dovadă de sinceritate și să contribuie activ la stabilirea adevărului obiectiv.

Prin Hotărârea Guvernului nr.10 din 05 ianuarie 2012 a fost aprobat Regulamentul cu privire la delegarea salariaților entităților din Republica Moldova, care reglementează cheltuielile entităților din Republica Moldova pentru deplasarea în interes de serviciu a salariaților încadrați în statele lor de personal.

Din conținutul pct.9 al Regulamentului pre citat, colegiul lărgit al instanței de recurs reține că, personalul din autoritățile publice centrale/instituțiile publice se delegează în străinătate prin actul administrativ al conducătorului autorității/instituției publice respective.

Coordonarea se face în baza unei informații despre scopul și oportunitatea delegării, perioada, localitatea/ țara gazdă, precum și a devizului de cheltuieli, cu indicarea sursei de acoperire a cheltuielilor respective.

După încheierea deplasării, persoanele menționate la alineatele unu-trei prezintă, în termen de 5 zile lucrătoare, conducătorului entității care i-a delegat și consiliului

autorității publice în cadrul căreia activează o informație amplă privind scopul și rezultatele deplasării (chestiunile abordate și soluționate, deciziile luate, concluziile și propunerile respective).

Potrivit pct.10, 11 din Regulamentul menționat mai sus, termenul delegării salariaților se determină de către conducătorii entităților în conformitate cu [Codul muncii al Republicii Moldova](#). Compensarea cheltuielilor de deplasare se efectuează pentru zilele aflării efective în deplasare, inclusiv pentru ziua plecării și ziua sosirii, determinate conform mențiunilor în ordinul sau în legitimația de deplasare și în documentele de călătorie prezentate, în limitele termenului pentru care salariatul a fost delegat.

În această ordine de idei, ținând cont de normele legale invocate mai sus inclusiv și de prevederile Codului muncii, colegiul lărgit al instanței de recurs notează că, la deplasarea în interes de serviciu a lui Anatolie Macovei urma să fie emis ordinul angajatorului, cu indicarea termenului de aflare în deplasare, folosirea mijlocului de transport din dotare și respectiv, cu indicarea compensării cheltuielilor de deplasare. Totodată, după încheierea deplasării Anatolie Macovei urma să prezinte raportul privind rezultatele deplasării, iar la caz, și concretizarea circumstanțelor care au servit drept temei de prelungire a termenului de deplasare în interes de serviciu.

Mai mult, din cumulul probatoriu administrat cauzei precum și anchetei de serviciu nu se rețin probe, la caz, un ordin al superiorului, care ar confirma că Anatolie Macovei a fost în drept să exploateze automobilul de serviciu de model XXXXX cu numărul de înmatriculare XXXXX și să facă uz de cardul corporativ-valoric cu nr.XXXX pentru alimentarea mijlocului de transport cu combustibil, or, potrivit Ordinului nr.240 din 15 iulie 2019, Vladimir Țurcan și Ion Bujor au fost numiți responsabili de păstrarea și exploatarea automobilului de model XXXXX cu numărul de înmatriculare XXXXX, iar de păstrarea cardului corporativ-valoric cu nr.XXXXX, aflat în gestiunea Inspectoratului General al Poliției a fost numit responsabil comisarul principal Vladimir Țurcanu.

În asemenea circumstanțe, având în vedere cele constatate raportate la normele legale pre citate completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție apreciază, ca fiind declarative, argumentele invocate de reclamantul/intimatul Anatolie Macovei precum că automobilul de model XXXXX cu numărul de înmatriculare XXXXX n-a fost folosit în interes personal.

Conform art.50 din Legea nr.288 din 16 decembrie 2016, funcționarul public cu statut special are următoarele obligații: b) să acționeze cu competență, responsabilitate și devotament pentru îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, pentru protejarea și promovarea valorilor și intereselor naționale ale Republicii Moldova, inclusiv în condițiile în care viața, sănătatea și bunurile sale sunt amenințate; d) să fie disciplinat și vigilent, să manifeste inițiativă și perseverență, să-și consacre activitatea profesională îndeplinirii competente, integre, corecte și conștiincioase a atribuțiilor de serviciu; e) să respecte principiile, normele și regulile activității profesionale; m) să fie respectuos, cuviincios și corect în raporturile cu conducătorii, colegii, subalternii; p) să dea dovadă de demnitate în calitatea sa de funcționar public cu statut special.

Analizând actul administrativ contestat în raport cu circumstanțele de fapt ale cauzei și normele legale citate supra, instanța de recurs constată că ordinul Ministerului

Afacerilor Interne al Republicii Moldova nr.XXXXXX „Cu privire la sancționarea disciplinară a șefului Direcției nr.6 a Inspectoratului Național de Investigații al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, comisar-șef Anatolie Macovei” în strictă conformitate cu legislația în vigoare și cu respectarea procedurii.

Instanța de recurs consideră că concluziile instanțelor ierarhic inferioare se bazează pe o interpretare eronată a circumstanțelor cauzei și a cadrului legal, aferent emiterii ordinului de aplicare a sancțiunii disciplinare față de funcționarul public cu statut special Anatolie Macovei.

În acest sens se rețin dispozițiile pct.50 din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.409 din 7 iunie 2017, care stipulează că, temei de inițiere și efectuare a anchetei de serviciu constituie: 1) petițiile cetățenilor; 2) informațiile și sesizările organelor de urmărire penală, ale procuraturii și instanțelor judecătorești; 3) demersurile și interpelările autorităților publice centrale și locale, ale persoanelor cu funcții de răspundere din întreprinderi, instituții și organizații; 4) publicațiile și informațiile din mijloacele de informare în masă; 5) comunicările angajaților Ministerului Afacerilor Interne, autorităților administrative și instituțiilor subordonate despre abaterile disciplinare comise de către funcționari; 6) alte informații cu privire la eventualele abateri disciplinare comise de către funcționari.

Conform art.31 din Codul administrativ, actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

Potrivit art.118 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii. Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc.

Astfel, referitor la pretinsa nerespectare de către autoritatea publică a principiului statuat la art. 31 din Codul administrativ, potrivit căruia actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate, precum și aplicarea sancțiunii cele mai dure, aspect invocat de instanța de apel în decizia contestată, Colegiul constată că ordinul de aplicare a sancțiunii disciplinare emis în privința lui Anatolie Macovei este suficient de motivat și detaliat, fiind indicate toate temeiurile ce au justificat emiterea acestuia, or în acesta nu pot fi preluate și incluse toate detaliile și concluziile din ancheta efectuată.

Motivarea ordinului contestat conține temeiurile de fapt și de drept, de care a ținut cont angajatorul la aplicarea sancțiunii disciplinare în privința lui Anatolie Macovei.

Prin urmare, Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova la emiterea actului administrativ individual – ordinul nr.XXXXX „Cu privire la sancționarea disciplinară a șefului Direcției nr.6 a Inspectoratului Național de Investigații al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, comisar-șef Anatolie Macovei”, a respectat întocmai prevederile art.31 și 118 din Codul administrativ, fiind indicate amănunțit toate circumstanțele de fapt și de drept, abaterea disciplinară comisă de Anatolie Macovei.

Or, cert s-a stabilit că intimatul a admis în activitatea sa abatere disciplinară prin încălcarea disciplinei muncii, a prevederilor Fișei postului, prevederilor Legii nr.288 din 16 decembrie 2016 și ale Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

În conformitate cu prevederile art.38 alin.(1) lit.k) din Legea nr.288 din 16 decembrie 2016, raportul de serviciu al funcționarului public cu statut special poate să înceteze pentru nerespectarea restricțiilor și a interdicțiilor stabilite pentru funcția publică cu statut special, prevăzute de prezenta lege.

În acest sens, se reține că dreptul la muncă nu este un drept absolut, acesta poate fi îngădit în limitele stabilite de lege.

Se menționează că pentru o singură abatere disciplinară gravă, cum ar fi atitudinea neconștiincioasă față de îndatoririle de serviciu și organizarea serviciului la un nivel nesatisfăcător, funcționarului public cu statut special îi poate fi aplicată chiar și cea mai dură sancțiune disciplinară cum ar fi eliberarea din serviciu. Or, prin admiterea unui management defectuos în funcția de șef al Direcției nr.6 a Inspectoratului Național de Investigații al Inspectoratului General al Poliției se aduc atingeri prestigiului autorității în cadrul căreia activează funcționarul cu statut special.

Afară de aceasta, reieșind din concluzia anchetei de serviciu, la aplicarea sancțiunii disciplinare lui Anatolie Macovei au fost luate în considerare toate circumstanțele reale, împrejurările obiective în care au fost comise acțiunile/inacțiunile ilegale, cât și cele personale (împrejurări subiective), care au legătură cu salariatul.

La determinarea sancțiunii disciplinare aplicabile au fost examinate întrunirea elementelor definitorii ale răspunderii disciplinare. Gravitatea încălcării în toate situațiile este apreciată de către angajator, reieșind din circumstanțele stabilite și ținând cont de împrejurările specifice situației. Caracterul excepțional al instituirii răspunderii rezidă din responsabilitatea pe care o încubă funcția deținută, iar în aceste cazuri importanța prezintă faptul încălcării obligațiilor de muncă. Or, încălcarea a fost constatată cu certitudine, aspectele fiind detaliate în concluziile anchetei de serviciu, precum și în actele aferente.

Cele nominalizate supra, denotă faptul că Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova a respectat întru totul principiul comprehensibilității și transparenței acțiunilor, asigurând participarea neîngrădită la procedura administrativă a lui Anatolie Macovei, or, ultimului i s-a oferit posibilitatea de a da explicații pe marginea abaterilor imputate, i-au fost explicate drepturile funcționarului care urmează a fi audiat în cadrul anchetei de serviciu (f.d.113, vol.I). Însă, necătând acestui fapt, Anatolie Macovei a refuzat prezentarea explicațiilor sau a răspunsurilor la întrebările formulate pe marginea anchetei

de serviciu, fapt ce se confirmă prin rapoartele anexate la materialele cauzei (f.d.115, 116, vol.I). Totodată, la materialele anchetei de serviciu efectuată în privința lui Anatolie Macovei, se regăsește explicația ultimului, prin care își rezervă dreptul de a se abține de la depunerea unor explicații detaliate (f.d.118, vol.I).

Mai mult, reieșind materialele anchetei de serviciu Anatolie Macovei n-a făcut uz de dreptul de a solicita administrarea de probe suplimentare, audiere a martorilor sau reclamarea unor informații relevante, considerente din care urmează a fi respinse criticile ultimului referitoare la faptul că în cadrul anchetei de serviciu n-au fost stabilite toate circumstanțele de fapt esențiale.

Potrivit pct.47 din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.409 din 07 iunie 2017, ancheta de serviciu se efectuează în conformitate cu prevederile legislației în vigoare, a dispozițiilor prezentului Statut disciplinar și contribuie la consolidarea disciplinei de serviciu, legalității, prevenirea și combaterea ilegalităților, educarea funcționarilor în spiritul executării întocmai și la timp a actelor normative.

Cât privește concluzia instanțelor de judecată ierarhic inferioare precum că angajatorul nu a raportat faptele presupus a fi abateri disciplinare la normele legale, instanța de recurs reține că potrivit pct. 75 din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 409 din 07 iunie 2019, proiectul ordinului și al încheierii urmează să conțină concluziile referitoare la rezultatele anchetei de serviciu, indicându-se următoarele: 1) numărul și data de înregistrare a materialului cu privire la ancheta de serviciu; 2) numele, prenumele, funcția și gradul deținute de către funcționarul cercetat, precum și subdiviziunea în care acesta își desfășoară activitatea; 3) numele, prenumele, funcția și datele de contact ale persoanei care a sesizat fapta, precum și ale persoanelor audiate, după caz; 4) circumstanțele de fapt și de drept care au servit drept temei de inițiere a anchetei de serviciu; 5) consecințele faptei comise, probele ce confirmă sau infirmă vinovăția persoanei, circumstanțele atenuante sau agravante și, după caz, măsurile întreprinse sau care se propun a fi întreprinse pentru prevenirea și înlăturarea lor; 6) normele legale care au fost încălcate; 7) argumentarea constatărilor efectuate; 8) termenul în care sancțiunea disciplinară poate fi contestată; 9) organul în care sancțiunea disciplinară poate fi contestată.

Reieșind din prevederile legale citate supra, este eronată concluzia instanței de apel precum că în ordinul de aplicare a sancțiunii disciplinare nu au fost raportate circumstanțele de fapt la normele de drept. Or, aceste raportări au fost expuse în concluzia anchetei de serviciu, fapt ce s-a soldat cu constatarea abaterii disciplinare.

Este eronată și concluzia primei instanțe, menținută de instanța de apel, precum că în circumstanțele cauzei se atestă o dublare a răspunderii reclamantului/intimatului Anatolie Macovei pe marginea aceleiași fapte incriminate, or prin încheierea din 21 octombrie 2019 a ofițerului superior de investigații PCE al Direcției nr.1 a Direcției Generale Combaterea Corupției, maior Sergiu Cojocari, pe marginea examinării demersului SPIA al MAI cu privire la acțiunile presupus a fi ilegale comise de șeful Direcției nr.6 a INI – Anatolie Macovei s-a propus de a sista examinarea demersului, menționând în justificarea

concluziei că în acțiunile lui Anatolie Macovei nu sunt prezente semnele contravenției prevăzute de art.312 din Codul contravențional (f.d.131-135, vol.I).

Subsecvent, respectarea disciplinei muncii în activitatea de serviciu nu se limitează numai la neadmiterea unor infracțiuni sau contravenții prin acțiunile/inacțiunile lui Anatolie Macovei, dar și prin respectarea prevederilor actelor normative în vigoare care reglementează nemijlocit disciplina muncii.

La acest capitol se rețin prevederile art.56 alin.(1) din Legea nr.288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, care reglementează că, funcționarul public cu statut special care încalcă cu vinovăție competențele legale și atribuțiile de serviciu ce îi revin este tras la răspundere disciplinară, civilă, contravențională sau penală, în funcție de gravitatea situației.

Faptul că intimatul nu a fost tras la răspundere contravențională, nu denotă că angajatorul nu era în drept să inițieze în privința acestuia o anchetă de serviciu și să-l atragă la răspundere disciplinară, în situația în care în acțiunile angajatului s-au depistat abateri disciplinare.

Prin urmare, încheierea din 21 octombrie 2019 a Centrului Național Anticorupție prin care nu au fost stabilite careva încălcări ce ar servi temei pentru inițierea investigațiilor conform competenței Centrului, nu este tangențială cu abaterea disciplinară.

Distinct, se reține că prin aplicarea sancțiunii disciplinare „eliberarea din serviciu” nu poate fi abordat subiectul dreptului vătămat, în situația în care dreptul la muncă nu este un drept absolut, acesta poate fi îngrădit în limitele stabilite de lege.

Prin urmare, reieșind din faptul că de către Anatolie Macovei a fost încălcată disciplina muncii, prevederile fișei postului, Codului de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne și Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul MAI și alte acte normative, nu poate fi imputat angajatorului vătămarea dreptului la muncă în raport cu angajatul, care a admis în activitatea sa mai multe abateri disciplinare.

Reieșind din conținutul art.3 din din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, calitatea de funcționar public cu statut special apare și încetează în condițiile prezentei legi. Funcționarii publici cu statut special se diferențiază pe categorii, în funcție de specificul sarcinilor și responsabilităților atribuite prin fișa postului, precum și prin nivelul de studii corespunzător funcției ocupate. În limitele competenței atribuite prin lege funcționarul public cu statut special este investit cu împuterniciri și drepturi pe timpul și în legătură cu exercitarea funcției publice cu statut special pe care o deține. Funcționarul public cu statut special aflat în sau în legătură cu exercitarea funcției este reprezentant al statului și se află sub protecția acestuia în condițiile legii. Pentru funcționarul public cu statut special sunt elaborate standarde ocupaționale specifice în modul stabilit de Ministerul Afacerilor Interne.

Iar potrivit articolului 15 alin.(9) al Legii menționate, la angajare, funcționarul public cu statut special ia cunoștință, contra semnătură, de normele deontologice aplicabile, de restricțiile și interdicțiile stabilite prin lege.

Prin urmare, în virtutea statutului lor, persoanelor în cauză le este interzis să abuzeze de calitatea lor oficială și să compromită, prin activitatea lor privată ori publică, prestigiul funcției sau al instituției din care fac parte.

Astfel, funcționarul public cu statut special are obligația să aibă un comportament integru în activitatea publică și în viața personală și să dea dovadă de demnitate în calitatea sa de funcționar public cu statut special.

Conform art.4 alin.(1) lit.h) din Legea nr.288 din 16 decembrie 2016, natura profesională distinctă a funcției publice cu statut special este conferită de tipul și condițiile caracteristice de îndeplinire a sarcinilor de serviciu prevăzute de normele legale, și anume îndeplinirea atribuțiilor exclusiv în folosul cetățeanului și al comunității, fapt ce impune asumarea unei conduite speciale, a unor interdicții și restricții individuale, restrângerea exercițiului unor drepturi fundamentale și instituirea de incompatibilități.

Mai mult, funcționarii publici cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne posedă o pregătire și o cultură juridică specială. În virtutea acestei pregătiri, Anatolie Macovei urma să estimeze care acțiuni trebuiau a fi calificate drept factori de risc, care prejudiciază organele de drept, precum și valorile sociale și morale ale profesiei. Or, obligația de a avea un comportament demn reiese din statutul pe care îl deține și funcția de conducere, care din start nu îi permite intimatului de a face abuz de aceasta, de admiterea cărorva acțiuni sau inacțiuni din partea funcționarului public cu statut special.

Dat fiind cele constatate, instanța de recurs constată că Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova a respectat prevederile art.31 și art.118 și din Codul administrativ la emiterea actului administrativ individual contestat de către Anatolie Macovei, în care au fost elucidate toate circumstanțele de fapt și de drept, abaterea disciplinară imputată și legătura de cauzalitate între faptele imputate și consecințele acesteia.

Conform art.29 alin. (1) - (3) din Codul administrativ, orice măsură întreprinsă de autoritățile publice prin care se afectează drepturile sau libertățile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporționalității. O măsură întreprinsă de autoritățile publice este proporțională dacă: a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege; b) este necesară pentru atingerea scopului; c) este rezonabilă. Măsura întreprinsă de autoritățile publice este una rezonabilă dacă ingerința produsă prin ea nu este disproporțională în raport cu scopul urmărit.

În circumstanțele enunțate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că actul administrativ individual contestat – ordinul Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova nr.XXXXX „Cu privire la sancționarea disciplinară a șefului Direcției nr.6 a Inspectoratului Național de Investigații al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, comisar-șef Anatolie Macovei”, prin care i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară „concediere din funcția publică cu statutul special”, a fost emis de către Ministerul Afacerilor Interne în conformitate cu legislația în vigoare și cu respectarea principiului proporționalității prevăzut la art.29 din Codul administrativ. Or, ordinul de sancționare disciplinară a fost emis în privința lui Anatolie Macovei ca urmare a abaterilor disciplinare comise de către ultimul și constatate cu certitudine în cadrul anchetei de serviciu.

Având în vedere că pretenția reclamantului Anatolie Macovei cu privire la anularea ordinului Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova nr.XXXXX „Cu privire la sancționarea disciplinară a șefului Direcției nr.6 a Inspectoratului Național de Investigații al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, comisar-șef Anatolie Macovei”, prin care i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară „concediere din funcția publică cu statut special” a fost respinsă, colegiul lărgit al instanței de recurs conchide necesar de a respinge și pretenția cu privire la restabilirea lui Anatolie Macovei în funcția de șef al Direcției nr.6 a Inspectoratului Național de Investigație al Inspectoratului General al Poliției al MAI, aceasta fiind o pretenție subsecventă pretenției cu privire la anularea ordinului contestat.

Faptele constatate și elucidate permit instanței de recurs să conchidă că atât prima instanță, cât și instanța de apel au emis soluții neîntemeiate, cu aprecierea arbitrară a probelor din dosar și aplicarea eronată a normelor de drept materiale, motiv din care actele judecătorești de dispoziție nu pot fi menținute, iar cererea de chemare în judecată depusă de Anatolie Macovei urmează a fi respinsă.

Din considerentele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul depus de Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova, de a casa integral decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, și de a emite o decizie nouă de respingere a acțiunii în contencios administrativ depusă de Anatolie Macovei.

În conformitate cu art.248 alin.(1) lit.c) și alin.(2) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul depus de Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova.

Se casează integral decizia din 01 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 25 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Anatolie Macovei împotriva Ministerului Afacerilor Interne, persoană terță Vasile Balica cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, și se emite o decizie nouă prin care:

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de Anatolie Macovei împotriva Ministerului Afacerilor Interne, persoană terță Vasile Balica cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

Aliona Miron